

laa den Forudsætning til Grund, at ingen ny almindelig Lov kunde gives, som strax fik Anvendelse paa Færøerne, hvis ikke Betænkning fra Laugthinget var indhentet, inden en saadan Lov forelagdes her til Bedtagelse. Dette kan imidlertid ikke være Meningen, det bør idetmindste efter min Mening ikke være Meningen (Sj!), det bør idetmindste efter min Mening ikke være Meningen. Vi komme jo her ind paa Betragtningen af Lovgivningsmyndighedens Udøvelse for Færøerne i Almindelighed. Forend Aaret 1821 blev det ikke gjort til Gjenstand for særskilt Overveelse, om en Lov strax skulde gennemføres paa Færøerne eller ikke; Loven sendtes til Kundgjørelse til Færøerne efter Regjeringsautoriteternes Bestemmelse, ligesom for Exempel til Bornholm. I 1821 blev der ved Resolution 6te Juni 1821 truffet den Bestemmelse, at en for Kongeriget given Lov ikke strax der ved Thinglæsning kunde sættes i Kraft, men det skulde være Gjenstand for særskilt Overveelse, om en saadan Lov skulde udsendes til Færøerne eller ikke, en Bestemmelse, der forøvrigt kan tages paa forskjellig Maade, ved Cancellie-Resolution, ved kongelig Resolution, ved en Forordning eller deslige. Efterat Færingerne nu ere blevne repræsenterede i Henshold til Danmarks Riges Grundlov her i Rigsdagen, saa kan Sagen ikke staae paa den Maade; det maa ved almindelige Love kunne ligge baade i Lovens Indhold og i Lovens Ord, at den strax gjælder paa Færøerne, uden at der kan være Spørgsmaal om foregaaende Betænkning; dette følger, efter mit Skøn, ligefrem af Forholdenes Natur. Jeg beder erindret, at her er Spørgsmaal om saadanne Retsforhold, at der slet ikke er noget specifikt færoisk ved den. Jeg vil nævne en Lov. Lad os tage for Exempel en Rigsretslov; naar der var Tale om dennes Anvendelse, saa vilde det aabenbart være unaturligt, forud at ville indhente Betænkning fra det færøiske Laugthing, om den maatte have Lov til at gjælde for Færøerne. Jeg paastaar, som sagt, ikke, at det ligger i Ordene i Paragraphen, at man bestemt har tænkt sig det saaledes, at ingen almindelig Lov kunde komme til at gjælde paa engang for det hele Omraade, men det er et Punkt, hvori der ingen

Uklarhed bør være, og jeg troer derfor, at Tanken bør træde frem i en aldeles utvetydig Form. Jeg behøver ikke at gøre opmærksom paa, at jeg ved denne Udtalelse ikke i sferreste Maade har havt til Hensigt at træde den Lyst hos den færøiske Befolkning for nær til at udtale sig om de Love, ved hvilke der virkelig er noget eiendommeligt færøisk, men dette kan ei være Tilfældet med alle Love.

J. N. Hansen: Ja det er vistnok meget vanskeligt for os, som ikke saa nøje kjende til de færøiske Forhold, ved en Leilighed som denne at vide, hvad maa skal gøre og troe, naar man fra to forskjellige Sider hører de meest forskellige og hinanden paa det Bestemteste modstridende Anskuelser og Uttringer med Hensyn til den foreliggende Sag. Jeg troer imidlertid dog, at der er et almindelig Standpunkt, hvorfra man i dette Tilfælde kan gaae ud med Hensyn til Afgjørelsen af, til hvilken Side man nærmest bør slutte sig. For at angive dette almindelige Udgangspunkt, har jeg tilladt mig at udbede mig Ordet. Ifor, da der forelaa os en Lov om Valgene til Rigsdagen paa Færøerne, blev det nemlig af Regjeringen udtalt, at det var aldeles nødvendigt, at Færingerne blev repræsenterede her paa Rigsdagen, inden man nærmere kom til at omhandle de færøiske Anliggender, fordi man ellers vilde mangle den fornødne Oplysning fra Folkets Side paa Færøerne. Det blev sagt — ligesom det ogsaa fra forskjellige Medlemmer blev fremhævet — af selve Regjeringen, at dette var aldeles nødvendigt. Deri ligger altsaa ligefrem en Aerkjendelse fra Regjeringens Side af, at den dog mangler noget i, paa en fuldstændig Maade at kunne tilfredsstille Thinget med Hensyn til Kundskab om de færøiske Forhold, og det forekommer mig, at heri maa indeholdes en stor Tilskyndelse for os til at laane Dre og Trø til, hvad der fra den færøiske Repræsentrants Side er blevet anført med Hensyn til de færøiske Forhold. Naar man tillige erindrer, at denne Repræsentrant for Færøerne, som bekendt, selv er en Færing, og paa den anden Side ligeledes erindrer, at den ærede Ministers Sagkundskab skriver sig fra et Embedsforhold, i det han nærmest har erhvervet sig sin Kundskab om Færøerne i sin Stilling